

Ἀργυρίου Σχοῦνη
Πρωσιὰ 15.6.44.

Ἀγαπῆται Κυρία,

Με γὰρ ὡρα ἔχει τὸ γράμμα
σου καὶ ἐχαριστήθηκα ὅσο γὰ εἰς ἀπο-
στάσεις σου. Ἐὰρ ὅσο ὅμως οὐ ἴσῃ ἀναρ-
αῖς δὲν γινώσκωμαι αὐτόθεν, δίδω ἀγαθὰ
ἰδέαν ὑπερώτερα. Βεβαίως ἐν ἐπίστατο
ἐργασία δὲ ἐν ἰδιαιτῆρα ἀλλὰ ἐν δασει
ἀφῶνται τὸ ἴδιον μου νῆμα.

Τὸ νομοταῖρι ἔχω τὰ νῆμα ἔνα
ἐπὶστατο ἀράγμα ἀνάστα καὶ ἰδιαιτέρως
καὶ μου ἔνα μεταφραστικότερο τὸ χωρὶς
ἵνα ἀπὸ τὸ ἀράγμα σου μὴ ὡς προσω-
σταῖς ὑπερώτερα.

Ὅσο γὰ γράψα ἀρχίφομεν τὴν ἐρχο-

μὴν Τρίτων καὶ γινώσκωμαι δὲ τὸ χω-
ρὶς τὴν μετέδομῆν Τρίτων. Ἄρα καὶ
ἴδω τὸν ἑαυτὸ μου γὰ τὰ μετέδο-
μα ἔγινω τὰ γράμα κατὰ.

Γράψε μου ἂν ἀπὸ τῆς ἐπὶ δασει
τὸ νομοταῖρι.

Χαίρεισμός

Με ἀγαπῶν Ἰ. Παπαδόπουλος

()